

Србија би уласком у НАТО упала у трећу категорију земаља, међу којима су Бугарска, Румунија и Хрватска, које беспоговорно подржавају све акције САД. Због таквог статуса Србија би постала жртва погоршања односа Вашингтона и Москве.

У случају уласка Србије у Северноатлантску алијансу, саговорници Спутњика сматрају и да би глас Србије био само формалност, с обзиром да је у тој хијерархији само један глас пресудан, а то је глас САД.

У структури НАТО алијансе постоји јасна подела на три групе државе, објашњава за Спутњик директор Центра за стратешке алтернативе Душан Пророковић, на чијем врху су САД, који поред себе држи свог традиционалног савезника Велику Британију са којом тек понекад договара одређене акције.

У другу групу, тврди Пророковић, спадају веће европске земље попут Немачке, Француске, Италије, Шпаније и Пољске, које каткад пруже отпор одређеним акцијама САД-а, док се у трећој категорији налазе све остале земље као што су Бугарска, Румунија, Албанија и Хрватска, које служе да беспоговорно подржавају све акције САД.

„Управо у ту трећу групу би упала и Србија својим уласком у НАТО“, истиче Пророковић.

Постоји сценарио да евентуални улазак у Северноатлантску алијансу не би нужно значио да се Србија одриче Русије, сматра аналитичар Владимир Трапара, али само у случају да се односи Москве и Запада додатно не заоштре.

„Уколико се односи Русије и Запада у будућности буду додатно затезали, а Србија се уласком у НАТО недвосмислено прикључи Западу, онда ће и Србија од стране Русије бити третирана као непријатељ“, објашњава Трапара.

Говорећи о односима Русије са чланицама тог војног савеза, Пророковић каже да Москва због своје величине и важности може директно да разговара са Берлином и Паризом, имајући у виду да су управо те земље њени партнери, док са земљама из треће групе Русија једноставно примењује контра-мере, које примењује у својим односима са САД.

Те најмање државе, каже он, у овој политичкој игри постају највеће жртве погоршања односа између Вашингтона и Москве. Њих САД гура као таоце заоштравања односа са Русијом, а заузврат им не даје никакве гаранције да ће компензовати било какву економску штету или понудити алтернативно решење за енергетску безбедност.

„Управо таква судбина чека и Србију уколико се одлучи за улазак у НАТО. Србија би пуно тога жртвовала, а за то не би добила никакву компензацију“, истиче Пророковић.

